

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SANTORAL.

Avuy 24 de Febrer.—S. Matias ap. y Sta. Primitiva mr.
Dill. 25.—Sts. Cesari b. y Avertano cfs.
Dim. 26.—N.ª S.ª de Guadalupe de Méjich y S. Porfiri b. y cf.
Dimec. 27.—S. Leandro arq. de Sevilla dr. y S. Baldomero.
Dij. 28.—S. Romà ab. y cf. y S. Rufi y companys mrs.
Div. 1 de Mars.—S. Rosendo b. y cf. y Sta. Eudoxia mr.—*Abstinencia de carn.*
Dis. 2.—S. Simplicí p. y cf. y S. Absolon mártir.

—=—
QUARANTA HORES.—Continúan en la iglesia Parroquial.—La exposició de S. D. M. comensa á les 5 y mitja.

MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	18'00	Ptas.
Mastay.	17'00	«
Blat de moro	14'00	«
Fajol.	12'00	«
Mill.	14'50	«
Panís.	15'00	«
Mongetes.	25'00	«
Fabes.	16'00	«
Besses.	18'00	«
Llubins.	11'00	«
Patates (carga).	15'00	«
Ous (dotzena).	01'00	»

Núm. 35

SURT ELS DIUMENGES

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

PERA' SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any.	5'00 Pessetes.
Semestre.... ..	2'50 «

Pago adelantat.

La destrucció dels boscos

Quan els productes forestals no tenien valor, els pagesos destruïen els boscos com a cosa casi improductiva, ja que ni les feixines ni les fustes pagaven casi'l treball d'aprofitarles. Allavors vegegrem artiguejarse extensions immenses deterres bosques que en quant hagueren rendit els cinch anys d'esplet, moltes quedaren aixorrencades per les plujes, abandonades y ermes.

Desapareguts els boscos en gran quantitat, la llenya se feu escassa y 'ls terralloners que á l'hivern viuhen de les tragines se donaren al furt y atacaren les poques plantacions que 'ls propietaris havian deixat, sobretot en la proximitat de les poblacions. Com aquí la propietat rural no está garantida per la autoritat, la defensa dels boscos, queda casi exclussiuament á càrrech dels guardes particulars. Els propietaris que estavan bé ab els cacichs encara se defensavan, mes els altres estavan á la mercé del poble, ja que 'ls seus guardes si un dia se permetian excedirse en defensa de la

propietat, perillavan de trobarse de reixes en dins perque la oració se tornava per passiva. Resultat d'aixó que 'ls guardes acobardits s'hi ajeyan, y feyan bé, y 'ls propietaris farts de disgustos y cansats de veurer que lo del seu era de tothom, acabavan per mal vendre els boscos que encara els quedavan drets, majorment els que per sa situació y condicions eran menos susceptibles de defensa. Nova despullada de la riquesa forestal.

Pero ara ha vingut una puja extraordinaria dels productes dels boscos. L'escassetat de carbons y la puja dels cambis han fet pujar de preu al carbó vegetal per més de sis pessetes per carga y aixó ha determinat una nova embestida als pochos boscos que quedavan que 'ns sembla que será la darrera, perque ja no quedarà d'ahont fer estelles. Els rigors del present hivern han vingut á agravar la situació. Els depòsits particulars y els magatzems de combustibles, tots s'han vuydat avans de que se vegés el fi de la mala temporada y avuy veyém currúes de carretes de bous, traginant cargues de llenya que verda y rajant encara la sava, se venen á preus exorbitants.

Si l'esperit de previsió no fos una qualitat de les que casi han desaparegut de nostra rassa, gracies al seu contacte y supeditació a la rassa més imprevisora de totes les que poblan l'univers, l'exemple d'alguns propietaris que sols venen y encara ab la deguda parsimonia les plantes grosses, deixant les petites que vagin cresquent y procurant encara esbardissar els boscos de temps devastats, pera que 'ls rebrols pugin en bones condicions, seria seguit per tothom. Encara se podria fer més y seria rompre 'ls erms y fer grans sembrades d'agllans de roure y d'alsina, segons els terrers, retirant per uns quants anys els remats de bestiar, cabres sobre tot, que son els principals enemichs de la repoblació dels boscos y aixís encara podria entreveurers el renaixement d'una riquesa que dintre poch estarà reduhida a la nulitat. Desenganyintse 'ls propietaris, nostre país no es ni serà may d'oli, ni vi, ni de blat, ni de fruyta; es y pot esser solsament de industria pecuaria y sobre tot de riquesa forestal, tenint per ben entés que seguint pel camí del conreu dels boscos podria aquest país sino igualar a la Selva ab ses suredes, per lo menos sobrepujar en riquesa al Empordá ab sos vins y olis. Es indiscutible que 'ls productes forestals sempre pujaran de preu.

Pero qui 'ls hi fa entendre a certa gent. La repoblació dels boscos es cosa d'anys y sols pot aprofitar als nets, mentres que ara hi ha el carboner y el serrador que 'ls hi estiran la casaca, oferintlos hi un grapat de duros pera les alsines que quedan en peu. Ademés aqui 'ls assegura que avans que 'ls seus fills pugau aprofitarsen, el Govern no s'ho haurá dragat tot?

ISIDRO.

Conferencies intimes donades en la Secció de Lletres del Institut Olotí. Primera Conferencia, per don Esteve Cardelús; tema, Fermentacióis.

(Acabament.)

El fenomen que m'ocupa es conegut desde la més remota antiguitat. Per la mitologia, sabem que Baco coneixia els efectes de la fermentació y Moisés ens parla del llevat del pa. Pero si 'ls efectes son de molt temps coneguts, no 's pot dir altratant de les causes, puig fins al sigle XVII no veym que 'ls quimichs hi dediquessin seriament la atenció. Les conclusions no obstant son desencertades, lo qual no es de estranyar atés l'atrás en que estava l'estudi de tals materies. Alguns prenian per fermentació la putrefacció; altres, com Van Helmont, incluhian en les fermentacions, fenómens tant dístints com la formació de la sanch, el desprendiment d'un gas tractant un metall per un ácit, etc. Pera formarnos cárrech de lo equivocats que anavan, no hem de fer més que fixarnos en la clasificació que com a resumen dels travalls de la seva época, y ab el noble fi d'introduhir ordre en aquells estudis, ens presenta Becker. Dividia les fermentacions en Intumefaccions (dilatacions gaseosas del estomach), Fermentacions propiament dites (fermentació alcohólica) y Acetificacions, (vi que s'agreija.)

Més tart Hatal va senyalar que la fermentació era deguda a una substancia que estava dotada d'un moviment íntim. Lovoisier ens feu notar la relació que hi ha entre 'l pes de glucosa y d'alcohol y ácit carbónich formats.

Y per últim Liebig prenent peu d'aixó y estudiant detingudament aquest important fenomen, sentà la seva famosa teoria mecànica que no per no estar actualment admesa, deixa de merèixens tota classe de consideracions, tant per el talent com per el treball que suposa.

Perque la fermentació's verifiqui, son necessaris els següents factors: ferment, ó sia la substancia que la determina, materia fermentescible, la que deu sofrirla y una temperatura compresa entre 0° y 100°.

Liebig, sostenia que la causa determinant de la fermentació, ó siga 'l ferment, era una substancia orgànica que estava sufrint la cremocancia ó la putrefacció. La cremocancia no es res més que una combustió lenta ó millor una oxidació que's verifica sense elevació *aparent* de temperatura y la putrefacció, l'acció de l'aygua sobre les materies orgàniques, més descomponentse el ferment y la substancia fermentescible no's cambiavan elements mutuament, millor dit, no tenia lloch una reacció que sempre suposa aquell cambi, sino una metamorfosis en virtut de la qual alteran els cassos, pero independentment l'un de l'altre.

Pera donarse explicació d'aixó, deya que en el moment de unirse els átomos (última divisió química de la materia) en virtut de la afinitat, deixava d'obrar aquesta, permaneixent units únicament per inercia. Suposant dos, tres ó més átomos de diferents cossos aïslats en l'espai, gracies á la afinitat química s'unirán pera formar una substancia que subsistirà de la mateixa manera, mentres no vinga una causa exterior á alterar la seva composició; pero si per un medi mecànich ó químic obliguém á n' aquells átomos á posarse en moviment, ja s'agruparán de diferent

modo, ja canviarà la composició de aquell cos. El ferment está en cremocancia, algún cos s'uneix ab l'oxigeno y 'ls que quedan se posan en moviment pera formar altres cossos y aquest moviment se transmet á la part fermentescible.

Que aquesta ipòtessis es falsa, se veu á primera vista. En efecte; si els átomos se uneixen pera fer molécula, es en virtut d'aquesta forsa que s'ha convingut en dirli afinitat, aquesta es la que 'ls manté units y si cambian ó's desprenen d'aquell cos, es perque n'haurá vingut un altre pera 'l qual tenia més afinitat que ab aquell al que estava unit. Aduch que permanesquessin units per la inercia, perque en aquest terrenno no's poden sentar més que hipòtessis, seria racional, ademés no es lògich suposar que una causa química tan intrínseca, tan pertaneixent á la essencia de la substancia, puga esser destruhida per un altre completament distinta que sempre's limita á la part exterior. Entre altres cita per provarho com exemple, lo que passa ab el platino; aquest encara que siga molt dividit, no es soluble en l'ácit nítrich, mes si, aliat ab la plata que s'hi disolt lo que segons ell, es una prova de la gran influencia de la forsa mecànica, prova que ab les theories modernes no te cap valor; sigan les aleacions, verdaderes combinacions, sigan causa de la presentació d'un nou estat alotrópich d'aquell cos, la cuestió está en que no es el mateix cos, ja ha variat en ses propietats.

En aquest estat estava la cuestió quant Pasteur ab el poderós esfor de sa clara intel·ligencia y ab exemples práctichs y proves elocuentes, exposá la seva famosa teoria microbiana que es actualment la més estesa.

Segons aquell insigne francés, les fermentacions no son degudes á reac-

cions ni à metamórfosis, son senzillament un fenomen vital.

La causa determinant està en aquells micro-organismes que alguns inclouhen en el grupo de les algues y altres en les dels bolets, que per viurer necessitan elements que 'ls trauchen de la substancia fermentescible. Aquesta substracció suposa necessàriament un cambi en aquell cos, se descompón per formarne varis de sensills, que no es altre cosa la fermentació. Els micro-organismes los divideix en *acrobis* y *anacrobis*, segons necessitin l' ayre lliure ó combinat.

Aquests micro-organismes se trovan en l' ayre, una de les proves que donava, era la de col·locar en dos pots una porció de la substancia que volia fermentar, tots dos tapats per dos taps que estavan atravesats per dos tubos; al un hi posava cotó y en l' altre no. Resultat d' aixó era que no fermentava el que portava cotó perque no donava pas al ayre, interceptantlo als microbis; en cambi l' altre que deixava pas lliure á l' ayre y als micro-organismes, en aquell se produhia la fermentació.

Subjectava la substancia fermentescible á temperatures en que devian morir necessàriament aquells sers, tornava á posar la substancia en contacte del ayre y la fermentació 's verificava.

Un altre prova es la de que l' anàlisis ha precisat la quantitat de cada cos que s' ha format y la que ha absorvit aquest ser apenes provoca la fermentació.

Alguns creuhen que no es produhida la fermentació per la absorció per part dels sers vivents dels elements necessaris á la seva vida, sino que son resultats de reaccions entre les substancies segregades per ells y la fermentescible.

Cal fixarnos y ab aixó acabaré, en la evolució de les idees que han iingut sobre aquest assumpto els quimichs, es una nova prova de que l' esperit dels homes, es incansable, desitja possessionarse de la veritat, indaga, fa probatures fins arribar á adquirir la certesa de que no s' ha equivocat. Y aquest esperit, senyors, convé alimentarlo, puig que com més desenrotllat, més depressa 's camina per la via del progrés; devém fugir del estacionament. Els pobles que 's paran, que esperan rebre els avenços de fora y que no tenen ciencia propia, son pobles morts, no tenen esma pera dirigirse y cauhen ben prompte á l' abisme enorreador de l' indiferentisme.

Aprofitemse de l' esclat de vida del poble catalá, per estendre la activitat en tots els ordres de la mateixa. No s' ha de manifestar únicament per la literatura y les arts, es precis que 's desenrotlli la ciencia, perque quan siga l' hora poguém recullirne els resultats.

Convé tenir present que sense ciencia no hi ha industria, y sense industria no hi ha riquesa.

HE DIT.

DE XIX Á XX...

De dinou á vint ¿no saben quantes van?

Donchs escoltin si son servits.

De 1810 á 1901, ha perdut Espanya 13.983,662 kilometres quadrats de poder colonial; extensió 27 vegades més grossa que la actual Espanya.

Ja veuhen si n' hem avansat de perdre, malgrat als sacrificis homérichs y heroychs que conservadors y

fusionistes, han fet per la terra espanyola.

Ha desaparegut per complert la bandera roja y groga de les Amèriques, y à l'Oceania sols ens hi queda dos islots que, segons diuen, van à vendre aviat.

A l'Oceania hem perdut les Filipines (296.182 kilòmetres quadrats); les Carolines (700 id.); y les Palaos (750 id.); total à la Oceania: 298.772 kilòmetres quadrats.

En Amèrica: Texas (638.348 k. q.); California (410.135 id.); Nou Mèxich (217.469 id.); quins tres Estats, després de la emancipació foren anexionats als EE. UU. en 1845 y 1848; perteneixent avans al virreynat de Mèxich: Mèxich (1.946.292 k. q.) que proclamà emperador à Agustí Iturbide l'any 1822.

Els cinch estats de l'Amèrica central (445.900 k. q.) que en 1839 formaren les repúbliques de Guatemala, Salvador, Honduras, Nicaragua y Costa Rica.

L'antich virreynat de Nova Granada, emancipat per Simó Bolívar entre 1811 y 1819, y que avuy forman tres repúbliques: Colombia (1.327.850 kilòmetres q.), Venezuela (1.539.398 kilòmetres q.) y Ecuador (634.295 k. q.)

El Perú, perdut en 1824 (1.094.270 k. q.). El Paraguai (238.290 k. q.), perteneixents aquests dos últims al virreynat de Buenos Aires. L'Argentina (2.835.970 k. q.); Chile (750.216 k. q.); la part espanyola de la illa de Sant Domingo (45.200 k. q.); Cuba (118.833 k. q.); l'illa de Pinos (1.640 k. q.); y Puerto-Rico (9.314 k. q.). Total perdut à Amèrica: 13.684.890 kilòmetres quadrats.

Què 'ls hi semblà que podrém perdre en el sigle actual?

(De La Comarca de Lleyda.)

NOCTURN (1)

LEMA:

Guaytant un cuadro
d' en Vogeler.

Sobre l'herba florida
l'aire fresch de la nit
amb un panteig de verge amorosida
dolsament s'ha adormit

S'ha dormit desgranant
la cançó de les roses...
y 'ls bons grills tritllejant
l'han anat escampant
per sota les abredes silencioses.

Y s'ha extés nit enllà 'l seu remoreig
com una onada inmensa de festeig.

Y 'ns em quedat cor-presos tot guaitant
la serena estrellada,
y em anat avansant
am la testa aixecada
com fan les flors, de cara à la rosada.

Em anat avansant
fins à vora del riu
poch à poch, tot dexant
una estela amorosa
de somnis d' istiu

Y has mitj-clos els ulls dolços
sentint el cant dels grills en les marjades,
y t'hi besat les trenes perfumades
que t'queyan cara avall per sobre 'ls pol-
cos.

Y les albes de goig s'han extremit,
y al fons del prat florit
ha pujat lentament la lluna plena
per la fosca serena.

Y em anat avançant,
poch à poch, esflorant

(1) Poesia guanyadora del premi ofert per don Joseph Puig, Diputat Provincial, en el certament prop passat.

la calma de les prades
am les mans agafades,
tots coronats d' una boira blavosa
plena d' idilis y petons de rosa.

Y així desvetllant nius y esfullant flors
fins al pedrís sagrat, dels bells amors.

JOAN M.ª GUASCH.

SECCIÓ COMARCAL.

BESALÚ.

20 de Febrer.

En aquesta comarca el fret se deixa sentir d' una manera extraordinària. Durant el dia els raits d' un sol esplèndid fan passadora la temperatura, mes á entrada de fosch se fa casi impossible transitar pels carrers y lo que hi ha acabat de ajudar han sigut quatre ó cinch dias de tramontana forta y molt freda que s' han fet del tot insoportables. No hi ha més remey que refugiarse vora la llar.

Ja hem passat els dias de carnaval sense que s' interrompés ni per un moment la acostumada monotonia de la vida que portém per aquí, donchs no hi ha hagut ni una orquesta, ni una disfressa, ni res de lo que se acostumava fer en altres anys, res, absolutament res que indiqués el pas del regnat de 'n Carnestoltes.

Diumenge, dilluns y dimars, va celebrar-se un triduo en nostra iglesia Parroquial. Els sermons estigueren á càrrech del vicari d' aquesta parroquia Mossen Joseph Roura, el qui posá de relléu una vegada més les seves magnífiques dots pera la oratoria sagrada. No podém menos que felicitarlo.

Ab molt sentiment hem de dir que no podém fer igual ab els senyors Ecónomo y organista, ¡Quina pena feya sentir aquelles oracions que no deyan res al cor dels fidels pera esser dites en llengua que no enteniam! ¡qué fora del cas eran aquelles *letrillas*, ab música sarzuelera, impropia d' un temple!

Aixó no está bé: no s' han de coneixer en el temple de Deu els dias de Carnestoltes.

Després de una penosa y llarga malaltia ha mort la Sor Mare Dolors Pau y Caulas, pertaneixent al convent de Relligioses d' aquesta vila, germana del propietari d' aquesta vila D. Agustí, qual perdua ha sigut molt sentida y afectiva pera totes les persones que 's distingían ab la amistat y exquisit tracte de la finada.

A sa afligida familia doném ab tant trista ocasió la més viva expressió de nostre condol.

A. C. S.

El corresponsal.

CRÓNICA LOCAL.

La Junta del *Institut Olotí* ha acordat celebrar diumenge vinent la solemne vetllada necrològica en honor del Ilm. Dr. Morgades (q. e. p. d.) que ja desde arrán de la seva mort te en projecte, á menos que alguna circumstancia imprevista fes aplassarla, que en tot cas seria per pochos dias.

També te acordat dit Institut, celebrar á Barcelona una *Exposició íntima d' Art olotí*, en la qual hi podran pendrer part exclussivament artistes olotins. Sembla que tindrà lloch sa inauguració el primer diumenge de Maig y s' está ja d' acort ab el senyor Parés, propietari de la conegudissima sala d' exposicions que porta aquest nom.

En els números vinents esperém poder avansar més detalls sobre aquest particular.

Passaren els dias de Carnaval ab aquell ensòpiment que es ja la nota característica d' aquestes diades. Llevat dels cassinos y sales hont s' aprofitava 'l poble pera sarauejar de valent, pels carrers poch ó res se vegé fora d' algún qu' altre *mascarón* sense importancia.

El temps en veritat no s'hi prestava poch ni molt, però aixís y tot encara fou molta la gent que sortí 'l dia de Cendra á fer lo que 'n diuen l'enterrro del bacallá, costum estúpida que no se sap com ha arrelat en nostre poble com no sigui per virtut d'aquell aforisme estudiantil que diu: *post festum pestum*. Home hi ha que durant els dias de Carnaval no alsa el cap de la feyna y sols quan aquest es acabat, quan ja l'Iglesia alsa la veu cridant als fidels á penitencia, se li ocorre recordar que no s'ha divertit y seria matarlo si no podia sortir á fer la seva xera y á la nit fer el ximple embolicat ab un llensol. Parlém de 'ls que hi son sense més malicia que la que porta haverne begut un trago massa, perque després n'hi ha d'altres que ja ho prehen en só de protesta contra lo que ells ne diuen *clericalismo*. Aquestos si l'Autoritat no vigila solen propassarse ab tota mala intenció, ofenent ab sos cants y befes els sentiments de la inmensa majoria de la població. D'aixó aquést any n'hi hagué alguna cosa, si bé hem de confessar que no revesti els caràcters de gravetat d'altres vegades.

Els temples com els demés anys estigueren molt concorreguts, sent molt respectablé la gentada que concorregué á fer companyia á sa Divina Magestat, com també la que s'acostá á la Divina taula en les comunions del diumenge, sobre tot á la de la Parroquial. Un bon número de socis del *Centro de Católicos* assistí al igual que 'ls demés anys á la Vela nocturna á Jesús Sagramentat.

S'han inaugurat els sermons de Quaresma que están á càrrech del reverent Mossen Joseph Oliver, de la Casa-Missió de Banyolas. El públich de fidels ha trobat molt escayenta la

oratoria d'aquest bon missionista, que ab paraula senzilla y estil correcte y abundós, s'insinuá agradósament en el cor dels oyents, per lo que li augurém un bon esplet de fruyts esperituals.

—

Diumente passat la Secció Recreativa del *Centro de Católicos* posá en escena les sarzueles *L'Allojat* y *Los Bandolers*, les quals foren molt ben interpretades per tots els aficionats que hi prengueren part, siguent igualment molt aplaudits. Els cants estigueren afinats com poques vegades.

La concurrencia no fou molt numerosa, degut segurament al intens fret que feya.

—

El temps continúa crú y sense volguerse resoldre. Quan encara els bachs estavan plens de neu, dijous á la nit torná á nevar, posantsen una nova capa de uns tres dits. Divendres y dissapte seguí 'l cel cubert pero sens decidirse ni á nevar ni á plourer. No obstant la neu de nou cayguda desaparegué en bona part, per lo menos la que no tenia á sota el coixi de la vella.

—

Copiém de *La Renaixensa*.

Hem rebut un drama en tres actes y en vers, titulat *La Font*, original del Rvt. Dr. Lluís Banús y Soler, rector de Sant Cristófol Las Fonts.

Es una obra correctament escrita y desenrotllada ab bastanta intensitat dramática, essent propia pera esser representada en les societats católiques.

—

La *Gaceta* del dia 13 del present Febrer, publica un Decret diguent que per disposicions del 11 del corrent ha sigut nombrat el Cardenal Casañas

Bisbe de Barcelona, y que estant acceptat aquest nomenclament se están practicant les informacions y diligències necessaries pera la presentació á la Santa Sede.

Hem rebut el segon quadern de la *Revista del Instituto Agrícola Catalán de San Isidro*, el qual conté interessantíssims treballs sobre la agricultura.

També rebérem el primer número de *Gerunda*, revista quinzenal de Ciències, Arts y Literatura, que ha sortit á la llum pública á Girona. Doném á nostre valent company la més coral benvinguda, desitjantli moltes prosperitats en la vida periodística y á tots establim gustosos el cambi.

Hem rebut la convocatoçia pera 'l Certamen que 'n sa vinenta Festa Major, dia 13 de Maig, celebrarà l' Associació Catalanista de Lleyda.

Son molts els premis que s' ofereixen als poetes y prosistes de nostra terra, els quals sentim no poder publicar per falta d' espay.

Forman el Jurat calificador: Mossen Jascinto Verdaguer, President; don

Frederich Renyé y Viladot, don Francisco Malet y Querol, don Joseph Gené y Congost, y don Manel Roger de Lluria y Mensa, Secretari.

En alguns camps de Castelió d' Ampuries ha tornat ha apareixer la llançosta.

La junta local de extinció se apresta pera 'ls treballs de destrucció de dit insecte.

El célebre propagador de nostres idees, don Joseph Marcos O'Neale, Governador civil de Lleyda, ha marxat de dita població pera possessiõnarse de igual càrrech á Saragosa.

Enviém nostra felicitació als lleydatans, els que, igual que tots els catalanistes s' haurán alegrat de que 'ls hi marxés aytal joya, encara que ben mirat, Catalunya serà la que hi tindrà més perdua, puig no deixava de fer ab ses ineptituts molts partidaris de nostra causa.

Deu vulga que les aygues de la capital aragonesa li provin pera que no torni á visitarnos.

Ort.—Imp. de N. Planadevall.—1901

DEFUNCIÓNES Y NAIXEMENTS

registrats en cixa vila, desde 'l 16 al 22 del actual.

Parroquia de Sant Esteve

DEFUNCIÓNES				
Dia	Noms y apellidos	Domicili	Estat	Anys
18	Joan Camps Pujolar.	Roser	casat	59
20	Isidro Pagés Solé.	Monte Carmelo	casat	40
20	Climent Noguer Ferrarons.	Proa	viudo	58
Noys, 0.		Noyes, 0.		
NAIXEMENTS				
Noys, 3.		Noyes, 1.		
Total defuncions, 3.		Total naixements, 4.		

LA GRESHAM

COMPANIA INGLESA DE

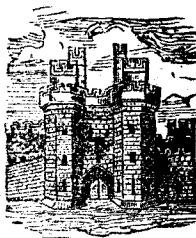
Seguros sobre la vida y de Rentas Vitalicias

Fundada en el año 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas
LA GRESHAM tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales
vigentes como garantía para sus asegurados en España.

Oficinas para Cataluña, Plaza de Cataluña, 9.—BARCELONA

LA PALATINE

COMPANIA INGLESA DE

seguros contra incendios, explosiones y accidentes

Oficinas para Cataluña: Plaza de Cataluña 9.—BARCELONA.

Delegado en Gerona: D. JOSE BOSCH.—Ballesterías, 53, 1.^a

LO POSITIU

AVIS AL PÚBLICH; En l'acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en el carrer de Sant Esteve, núm 9, de aquesta vila s'ha rebut un
complet y variat assortit de capes desde el módich preu de 17 y mitja á
100 pessetes y un gran assortit de géneros última novetat pera la estació d'
hivern, confeccionanse trajos á mida desde 'l módich preu de 20 ptes. en
avant, competint, d'aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab les
sastreries y basars de robes fetes més econòmichs de Barcelona y altres
capitals.

La Senyoreta Francisca Arimany y Castanyer

DIBUIXANTA Y BORDADORA,

que habitava'l tercer pis del carrer de la Maduixa núm. 2, te'l gust de posar
en coneixement del públich l'haberse trasladat al carrer Major núm. 15, y
Mosca núm. 2, pis 2.^{on} hont se dibuixa y broda ab tota perfecció, esmero y
promptitut, emprenquent á son cárrech els treballs més difícils en aquest
art.

Carrer Major núm. 15 y Mosca núm. 2, pis 2.^{on}